

בלבד לעשותו

גליון יג | חודש אלול תש"פ | אגרת התשובה פרק א | יו"ל ע"י ארגון לימוד התניא

על מה אנו עושים תשובה?

שִׁינְמוֹר בְּלִבּוֹ בְּלֵב שְׁלֹם לְכָל יָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה לְמוֹרד בְּמַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ
וְלֹא יַעֲבֹר עוֹד מִצְוַת הַמְּלֶכֶךְ חַס וְשְׁלֹם.

[תניא אגרת התשובה פרק א]

ולמרות כן רבים וטובים תוהים ושואלים לדעת מהו פנימיות המצווה, ומהו המעשה אשר יעשו.

במילים כדרכונות מאיר לנו רבינו באגרת התשובה (פרק א) את הגדר של מצוות תשובה:

מצוות התשובה מן התורה היא עזיבת החטא בלבד... דהיינו שיגמור בליבו בלב שלם לכל ישוב עוד לכסלה למרוד במלכותו יתברך ולא יעבור עוד מצוות המלך חס ושלום, הן במצוות עשה הן במצוות לא תעשה. וזהו עיקר פירוש לשון תשובה, לשוב אל ה' בכל ליבו ובכל נפשו, לעובדו ולשמור כל מצוותיו.

ולמדנו מדבריו הקדושים, כי עיקר ויסוד מצוות תשובה היא, שישוב האדם אל ה' בכל לב ונפש, דהיינו החלטה גמורה, שמכאן ואילך לא יהיה לו עוד שום שייכות כלל לחטאים ועוונות, ולעולם לא יעשה עוד שום פעולה ומעשה כנגד רצון המלך, מלכו של עולם, מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולא זו בלבד, אלא שמעתה יתאמץ בכל עוז לקיים רצונו ית"ש, וישתדל בקום ועשה בשמירת המצוות וקיומם בתכלית השלימות, כדי לעשות נח"ר לה'.

והעולה מזה, כי כלל מצוות תשובה אינו באמצעות ריבוי תעניות וסיגופים, וכבי תמרורים על מעשים שלא יעשו אשר נכשל בהם בעבר, כי אם ע"י קבלת עול מלכות שמים, והיא ההכרה כי יש מנהיג לבירה, ובריותיך אנחנו, והתקשרות האדם אל קונו היא באמצעות קיום המצוות, אשר ציוונו על קיומם, ובעשייתם מוכיח על קבלת עול מלכות שמים.

ובזה תבין ותשכיל, כי בהיכשל האדם באיזה מעשה חטא ח"ו, הרי שעיקר הפגם שבדבר אינו הפרט המסויים אשר נעשה, אלא עצם המעשה שהוא מרידה בה', ואשר הגורם לכך הוא העדר יראת שמים, ולכן עיקר התיקון והתשובה היא כאשר מקבל האדם על עצמו עול מלכות שמים, וקבלה אמיתית להיות מעתה עבד נאמן למלך, להשלים רצונו בכל עת ועונה, וכל מעשיו יהיו אך ורק עפ"י המבואר בשלחן ערוך ובספרי הפוסקים.

<<< המשך בעמוד האחרון >>>

דבר המערכת

בבואינו לקראת השנה החדשה הבאה עלינו לטובה ארגון לימוד התניא מברכת את תלמידי' בתוך שאר כל ישראל בברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

לאור בקשת רבים הננו בזה להודיע כי בעזר ה' בראש חודש מרחשון תיפתח ההרשמה לתלמידים חדשים להצטרף ללימוד התניא קדישא במסגרת 'ארגון לימוד התניא'. יהיה ניתן להירשם במספר של הארגון 1705-582-845.

נמצאים אנו בחודש אלול, הוא חודש התשובה והרחמים בו ניתנה לנו הזדמנות להתקרב ולשוב אל ה', ועל כן הננו מוצאים לאור גליון על אגרת התשובה פרק א' בו מגדיר רבינו את ענין התשובה.

בפרק זה מגלה לנו רבינו בתוך שאר הדברים ב' נקודות עיקריות במצוות התשובה. א. עיקר מצוות התשובה היא עזיבת החטא בלבד, ע"י שישוב אל ה' בכל ליבו ונפשו ויקבל עליו לשמור את כל המצוות. ב. רבינו שולל ענין התענית שאינו ממצוות התשובה.

אנו תפלה שיקויים במהרה מה שאמרו רז"ל "גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם" ונזכה לקיום היעוד שמביא רבינו בעל התניא בסוף ההקדמה "ומחיה חיים יזכנו ויחיינו לימים אשר לא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' כי כלם ידעו אותי וגו' כי מלאה הארץ דעה את ה' וגו' אמן כן יהי רצון".

ארגון לימוד התניא

אנו עומדים בעיצומו של ימי הרחמים והסליחות, חודש התשובה, כל בר דעת מבין כי עבודת התשובה איננה נחלת בני אדם הרחוקים משמירת התורה ומצוות ועוברי עבירות רח"ל, אלא הוא עבודה השייכת לכל איש ישראל באשר הוא, וביותר לנו המהדרים אחר קיום התורה ומצוות בכל פרטיה ודקדוקיה.

וכאשר יתבונן האדם ויעשה חשבון הנפש אמיתי על מצבו בינו לבין קונו, יגיע בניקל למסקנא כי יש לו כמה וכמה ענינים הצריכים תיקון ותשובה, הן בחלק המעשה ובחלק המחשבה והדיבור, והן בדעות רעות ובהשקפות שאינם עולים בקנה אחד עם הדרך העולה בית ה'.

והנה כאשר יגמור האדם בלבו, כי עליו להשתדל בעבודה זו להלכה ולמעשה בקום ועשה, ימצא האדם עצמו כמי שעומד על פרשת דרכים, אשר רבו הדרכים הפונים לכל הצדדים ולא ידע מהו הדרך אשר עליו ללכת בה, האחד ישים עיקר מגמתו בסור מרע, להתבונן בדברים אשר האדם דש בעקביו ונכשל בהם, ולחפש עצות לכל ישוב עליהם עוד, השני יתאמץ ביותר בחלק עשה טוב, להרבות בעבודת התפילה מתוך קירות הלב, ולהוסיף במעשה המצוות של בין אדם לחבירו, אלו ואלו מרבים בלימוד בספרים הקדושים העוסקים בעבודת התשובה.

אולם רבים הם אשר לא ידעו לבחור בין לזה לזה ומתוך כך נכנסים המה לאווירה של עצבות, וקדרות ניכרת על פניהם, ולא מתוך עצלות ח"ו, כי אם אדרבה, בהיותם מבקשים את הדרך הנכון בה ישכון אור, וחשקם בקרבת אלוקים, אשר לא ידעו האיך להוציא מחשבתם מן הכוח אל הפועל, ומה קודם למה בסדר העדיפות, ויש אשר מתוך כך מתייאשים לגמרי ובלבם ידמו כי אין עבודת התשובה ראויה לכל הרוצה ליטלה, אלא יראי ה' וחושבי שמו במדריגה גדולה המה יקרבו ויגשו אל מלאכת הקודש, ולהם לא נותר רק לצפות ולהמתין מתי יעברו ימי חודש זה ח"ו.

ותמיהה גדולה היא, דהגם שמצוות התשובה הינו מושג עיקרי ויסודי ביהדות ובעבודת ה', ומורגל בפי הבריות,

וזוהו עיקר פי' לשון תשובה לשוב אל ה' בכל לבו ובכל נפשו לעבדו ולשמור כל מצותיו... ושבת עד ה' אלקיך טשמעת בקולו... ולא כדעת ההמון שהתשובה היא התענית.

[תניא אגרת התשובה פרק א']

עיקר התשובה שיקבל האדם בלבו יראת ה'

ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה. להבין הרמז בג' פעמים היום הנאמרים בקרא, (ודרשת חז"ל ידוע). אפשר לרמז על פי מה שנאמר (דברים ד לט) וידעת היום והשבות אל לבבך. דהנה ידוע זאת שצריך האדם לידע שאין לו אלא אותו היום שעומד בו בלבד לחיות על פני האדמה, וכמאמר התנא (אבות פ"ב מ"י) שוב יום אחד לפני מיתתך, כי אין לו אלא יום אחד בלבד ועל ידי כך החי יתן אל ליבו לשוב לפני ה' בכל עת וזמן בלב שלם, כי עיקר התשובה שיקבל האדם בלבו יראת ה' ואהבתו יתברך בלב תמים בשלימות האמתי, והוא על ידי קבלת עול התורה ועול מלכות שמים.

וזוהו שאמר וידעת, שיהי' לך הידיעה הזאת לדעת שאין לך אלא היום הזה ולא יותר, ועל כן והשבות, שתעשה תשובה שיהי' באופן שלימות אל לבבך, שם רומז ל"ב כ"ב, והיינו לעבוד את ה' בכל

ל"ב, והיא על ידי כ"ב אותיות התורה וקבלת עליו עול מלכות שמים. שבכל יום צריך להרגיש שעדיין לא השיג סדר העבודה ועתה היום ממש רוצה לקבל עליו עול מלכות שמים, וכמו שאמר אדמו"ר על המאמר חז"ל (ב"ר כא, ו) על הכתוב (דברים י, יב) ועתה ישראל וגו' אין ועתה אלא תשובה, דהיינו שזה סוד התשובה לידע שעתה ממש שרוצה לקבל עליו היהדות. וזה שאומר הכתוב ולקחת מראשית, פירוש מזה שתדע תמיד שעתה ממש הוא ראשית קבלת עול מלכות שמים, על ידי זה תקחו כל פרי האדמה, והבן.

[קדושת יו"ט פלשת שמות]

הסוברים דעיקר התשובה היא התענית טועים...

אך תדע ידידי שרוב ההמון טועים באיכות מ"ע של תשובה, ורוב ההמון סוברים דעיקר התשובה הוא להתענות ולסגף א"ע בסיגופים שונים. תדע ידידי שטעות הוא, כי לא נאמר בתורה הענין הזה רק נאמר בתורה (ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו) וענין התשובה הוא רק החרטה באמת על מה שעשה עד היום ויתמרמר בלב באמת על אשר הכעיס לבורא יוצר עולם רוחו ונשמתו, ואם יש און בידו עוד מאותן העבירות ישליכם מידו ויקבל קבלה אמיתי שאפילו יהבי' לי' כל חללי דעלמא לא ישוב עוד לדבר הרע הזה.

[דרכן פקודן הקדמה]

שו"ת בעבודת ה'

וע"י עבודת התשובה מתקן האדם את ב' חלקי העוון, שע"י החרטה והקבלה בלב, שהם ענינים של כוונה ורגש, נעקרת חלק הרצון של החטא, ומתבטלת נפש העבירה, ואילו חלק הגוף שהוא מעשה העבירה והפגם שנעשה ממנו, נדרש מן האדם ענין של מעשה כדי לבטלו, והוא הווידי ובקשת מחילה בדיבורי פיו, ועפ"י הכלל הידוע כי עקימת שפתיו הוי מעשה, ובכך בטלה גוף העבירה, ולא נותר עוד מן העבירה שום מזכרת עון ואפילו רושם בעלמא.

בספרים הקדושים מובא הרבה על ענין תעניות ופיגופים בקשר לתשובה, מהו ענינם?

מצינו בנ"ך ובדברי חז"ל את ענין התענית עם ענין התשובה, אמנם עיקר הכוונה בזה היא, שתהיה עזר וסיוע לקבלת התפילות, ולכן בעת צרה או בעת גזירה היו גוזרים תענית עם התפילה ותשובה, וסגולתה להחיש ולמהר את קבלת התפילות, ועוד מסוגלת היא שינצל האדם על ידו מדין היסורים.

עוד מבואר בדברי רבינו כי סגולת יסורים, לאו כל אדם זוכה להם, ולפי שהם באים כדי לזכך את האדם, ורק אדם שעושה תשובה מאהבה זוכה למתנת זיכוך זו, ואילו האדם שעושה תשובה רק מיראה, אין זוכה שיבואו עליו מתנות שמים אלו. ולכן אדם הירא וחרד שלא עלתה תשובתו כהוגן,

מצוות תשובה נראה ענין מאוד מורכב כיצד מקיימים אותה?

ראשית כל יש לידע, שיש עצם ועיקר המצווה, ויש פרטים המסתעפים ממנה, כמבואר לעיל בדברי רבינו בפ"א מאגרת התשובה, כי יסוד ושורש מצוות תשובה היא, שהאם יחדל מלחטוא, והיינו קבלת עול מלכות שמים, לקיים כל ציווי התורה כרצון ה', הן בקום ועשה והן בסור מרע, וזהו כללות מצוות תשובה, ואחר כך ישנם פרטי חלקי המצווה, שבנוסף על הקבלה לעתיד, מתחרט ומתוודה החוטא על מה שעשה, ומבקש סליחה ומחילה מהקב"ה עליהם, והשי"ת מרבה לסלוח ומקבל את תשובת השבים כאשר יעתירו לפניו, ומכאן ואילך, אין מזכירין לו שום דבר מרשעו, ואהוב ונחמד הוא לפני הבורא כאילו לא חטא מעולם.

מאחר שעיקר מצוות תשובה הוא הקב"ה מכאן ולהבא, מהו הענין של חרטה ואמירת ווידוי?

הנה בספר אגרת התשובה אין מבואר ענין הווידי, אמנם בספר ליקוטי תורה (כי תצא) מבאר רבינו הענין, וזה תוכן הדברים, כשם שגוף האדם מורכב מגוף ונפש, כך בכל הנבראים, ובכל פעולה ופעולה, יש בהם גוף ונפש, וכאשר האדם עובר עבירה ח"ו, הנה מחלק הרצון והתאוה של העבירה נוצרה נפש העבירה, ומחלק המעשה בפועל נוצר גוף העבירה, ועפ"י תורת הסוד נברא מנפש העבירה, נפש, וע"י גוף העבירה שהוא חלק המעשה נברא גוף של קליפה,

ולהבא ייזהר היטב לשמור על כספו כדי שלא יאבד לו שוב. אבל באשר למצב הרוחני, עובדה היא שלמרות הבכי, הוא מסוגל מחר ומחרתיים לחזור שוב על אותם מעשים...

(מפי א' מתלמידיו)

תשובה אמיתית

כשהיה המשפיע ר' מענדל פוטרפס ע"ה היה מדבר על תשובה מעומקא דליבא וחרטה אמיתית, בשעורי-התניא על "אגרות התשובה", היה מספר בהתרגשות רבה ומתוך בכי: "כשירדתי למחותרת מאימת השלטון הקומוניסטי, מצאתי לי מקום מסתור בבית-אלמנה אחת, שהיה לה בן קטן. פעם אחת רחצה האלמנה את בנה החולה באמבטיה, בניגוד להוראת הרופא, והילד התחיל לגסוס. האשה שלא ידעה מה לעשות עם עצמה, תפסה את הילד וצווה בבכי קורע לב: "וואס האב איך געטאן? ! וואס האב איך געטאן? !..."

"זוהי חרטה אמיתית על העבר" הסביר ר' מענדל.

אחרי משך זמן, כשנרגעה מעט וקלטה את מצבה, החלה לייבב "וואס טו איך?"

"זו קבלה על העתיד", הסביר ר' מענדל. "זו עיקר התשובה, לא להשאר עם ה"מה עשיתי", אלא צריך להגיע ל"מה עלי לעשות עכשיו".

(ר' מענדל)

ופתאום מתנפל עליו שודד ופוצע אותו. ברור שאם האדם הוא נורמלי ובר דעת, הוא לא יתעקב במקום כדי לתלוש חתיכה מהחולצה שלו ולחבוש את פצעיו, שהרי בתוך כך השודד עלול לקום ולהרוג אותו. קודם כל עליו למהר ולברוח מפני השודד מהר ככל האפשר. רק לאחר שיגיע למקום יישוב, ורק לאחר שירגיש שהוא בטוח מפני השודד, רק אז יהיה רשאי לעסוק בחבישת פצעיו.

והנמשל: בשלב ראשון צריך האדם לברוח מן הרע שבנפשו (דהיינו להתחזק בקיום התורה ומצות מבלי לחשוב על החטאים שעשה), כי אם יתעסק בתיקון פצעיו הרוחניים, עלול היצור הרע לתפוס אותו בינתיים ולהפיל אותו ברע גמור. רק לאחר שיצא מהרע, יוכל להתחיל לחשוב על תיקון חטאיו.

(ר' שלמה חיים)

הבחור הבוכה על חטאיו...

פעם סיפר ר' שלמה חיים קסלמן בהתוועדות שאחד הבחורים אמר לו שלדעתו, איכפת לו ממצבו הרוחני יותר ממה שאיכפת לו ממצבו הגשמי. והראיה: כאשר הוא מאריך בקריאת-שמע שעל המיטה הוא בוכה על חטאיו, אך כאשר לאחרונה אבד לו סכום כסף גדול הוא לא בכה על כך. וכך ניתח ר' שלמה-חיים את העניין: אמנם הבחור לא בכה כאשר איבד את כספו, אך מכאן

בפרק א אגרת התשובה מבאר רבינו שהעיקר במצות התשובה היא שלא יחטא עוד, ויקבל עליו עול מלכותו יתברך לקיים מצותיו יתברך. ומבאר שלעיקר התשובה אין צורך בתעניות וסיגופים כי אם לשוב אל ה'. לפנינו כמה פנינים יקרים המבטאים ענין זה.

כיצד עושים תשובה?

איש אחד בא להצדיק ר' ישראל מרוזין, ובקשה בפיו: חוטא אני, ורצוני לעשות תשובה. ובכן איפא - שאלו הצדיק - מדוע אינך עושה? השיבו האיש: אנני יודע כיצד עושים.

וכיצד - שאלו הצדיק - ידעת לחטוא? עשיתי - השיבו האיש - ואח"כ נודע לי שחטאתי. השיבו הצדיק: עשה כן גם עתה, חזור בך, והחשבון יבוא מאליו...

(סיפורי חסידים)

מה עושים כשחוטאים?

כך המשיל הרה"ק רבי ישראל מרוזין (ויש אומרים בשם המגיד מקוזניץ): אדם הולך ביער,

והנמשל כי מצוות התשובה היא כמו תפירת כיס הבגד, ואילו הבכייה אינה מצווה, אלא תוצאה מן הנעשה שאיבד דבר יקר ערך, ונתרחק האדם ע"י מקרבת אלוקים. ורק כלפי חלק הכפרה מבואר בספה"ק דפעולת הבכייה מועלת, אך כל זה לאחר שכבר שב האדם בתשובה שלימה.

האם יש מעלה ותועלת מה שרואים בנ"א במצב של פחד ודריכות בחודש התשובה?

רבינו בעל התניא מדגיש, כי במה שנוגע לעצם ענין התשובה, אין צריך שום דבר אחר מלבד עצם עזיבת החטא וכו', וממילא מה שנוגע לענין מצב של בהלה ודריכות מצד האדם אין זה קשור ליסוד מצוות תשובה, אמנם בהיות יקרת וגדולת זה הזמן גדול ונעלה, ובפרט כאשר האדם ראשו ורובו עסוק בפרשת התשובה, בפועל יוצא הוא שמציאות הזמן הוא רם וגבוה ומביא את האדם לרצינות, אמנם אין זה כלל המקום להיות בפחד ובדריכות יתר אשר אין כאן מקומו, ועוד זאת שעלול הוא להביא לידי תוצאות הפוכות שאינן רצויות כלל (ולדוגמא כמעמד החופה של חתן וכלה, שהזמן הוא זמן רצון ורציני אך אין מקום להיות בפחד ובמתחיות).

ואחד מן החידושים שנשנו כאן, כי העיקר במצוות תשובה היא, הקבלה מכאן ואילך, דכאשר האדם עסוק טובא בחלק העבר עלול לבוא לידי עצבות, ורחוק הדבר שיקבל עייז תוספת כוח ואומץ לעבודת ה' ביתר שאת, ואדרבה יבוא לידי רפיון ידים ובלבול הדעת, ויאחזו בשב ואל תעשה, ואילו כאשר יתמקד בעשה טוב מהיום והלאה, יתחזק בקבלת עול מלכות שמים, וירבה בקיום המצוות ומעשים טובים.

ואין תשובתו תשובה מאהבה כדבעי, אזי העצה היא, שבצירוף התענית תקובל תפילתו שיזכה לגמר הזיכרון והכפרה, ואמנם אין זה נוגע כלל לעצם מצוות תשובה.

בנוסף לכך, ישנו ענין נוסף בטעם וקשר התענית אל הכפרה, וכמבואר בארוכה בדברי רבינו מפרק ב' ואילך, אמנם כאמור אין זה מעיקר מצוות תשובה, ובכללות הענין אין לעבודה זו שייכות אל האדם טרם הקדים במצוות תשובה כראוי.

כפי המבואר שעיקר מצוות תשובה היא הקבלה מכאן ולהבא, מהו ענין הבכייה הנזכר בספה"ק?

רבינו לא הזכיר כאן כלל את ענין הבכיית כחלק ממעשה המצווה של תשובה או מענין התענית, אמנם פשוט הדבר מובן לכל, כי השב ומתחרט באמת על התרחקותו מה' מחמת העבירות שעשה, מאליו יפתחו שערי דמעות, בבכי ובתחנונים לפני אדון כל, ומבואר בספה"ק כי מסגולת הדמעות שמכבסות העבירות והפגמים ועוד, אמנם אין זה מעצם מצוות התשובה שהיא עזיבת החטא דייקא.

ומשל למה הדבר דומה, לאדם שהחזיק בכיס בגדו סכום ממון הגון, ונעשה חור בכגד ונאבדו ממנו המעות, מטבע האדם הוא שיצטער עד מאוד על איבוד ממונו, ויבכה עליו, אך עיקר חובתו בשעה זו היא לתפור את הבגד לבל יארע לו עוד שנית כן.

גדולי הצדיקים וספר התניא קדישא

אשר יש להם קביעות עיתים שמתאספים יחד כמו בשלוש סעודות והדומה, יעורר אותם לקבוע שיעור ללמוד שפת אמת מכ"ק אדמו"ר הרה"ק מגור זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, אשר הרבה יש בו מספר לקוטי תורה ותניא וכו', כאשר הגיד לי כ"ק אדמו"ר הרה"ק הנ"ל בהיותי אצלו זצוקללה"ה בשנת תרס"א בגור, בזה"ל איין ווארט פון הייליקען לקוטי אמרים און לקוטי תורה שיינט און בליצט, עס פלאקערט אויף די הארץ וכו'.

ובאופן כזה יחי' את נפשו הצמאה, ומצוה גוררת מצוה מהלימוד באים אל הפועל ללמוד ולהתפלל בתפלה מתונה ולקיים בפועל ממש בזהירות מצוה ובהידור מצוה, וילמד תניא ולקוטי תורה עם זולתו א' או שנים...

[אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מהרי"ל זי"ע - יא כסלו תרפ"ד]

איין ווארט פון הייליקען לקוטי אמרים פלאקערט אויף די הארץ

אמת הדבר כי הרבה המקום גורם, ובמקום שאין חברים טובים עם מי לדבר וללמוד ביחד זהו נוגע במאד מאד, אבל עלינו לדעת כי מה' מצעדי גבר כוננו, ואשר דרכו יחפץ יתברך כי יהי' בשם, ושם ישלים הכוונה האמיתית שהיתה בירידת הנשמה בגוף, ועיר ואם בישראל כמקום מגורו האפשר לומר ח"ו כי יושב גלמוד ח"ו, בטח ישנם כמה וכמה בתי כנסיות ובתי מדרשות שיושבים אגודות אגודות כנפיות כנפיות לומדי תורה גמרא ואגדה, דא"ח המשמחות לב ונפש כל חי בישראל ...

ובפרט כי כותב הוא אשר מתפלל כשטיבל של חסידי גור אשר בטח ישנם חסידים הקשורים למורם ורבים שליט"א, ובודאי הדבר

<<< המשך מ'על מה אנו עושים תשובה'

ולכן בכוא חודש אלול, הזמן המסוגל להתרצות האדם עם קונו, ימים אשר יפשפ האדם במעשיו כדי לאחוז בדרכי התשובה, על האדם להתאמץ בענינים אשר ע"י יתחזק בקבלת עול מלכות שמים,

ואחד מהם, בעבודת התפילה, אשר מעורר לב האדם להתבונן בכל הבריאה המופלאה אשר נעשה בעולם וכולם נמצאים תחת ממשלתו ומלכותו ית"ש, והכל חפצים לעשות רצונו, וכן ההתבוננות בגדלות הבורא, וביטול כל הכוחות שבעולם אל ה', וכן הלימוד בעניני תשובה לחזק התקשרותו להש"ת, וכתוצאה מכך יתחזק ממילא בשמירת המצוות.

ובכלל זה הוא שכשיעשה חשבון הנפש, וחשב עם קונו, לבדוק ולחפש בחורים וסדקים אחרי מעשיו הלא טובים לכל ישוב אליהם עוד, אמנם עיקר החשבון, חשבונו של עולם בזה הוא, להתבונן הדק היטב מה היו הגורמים שהביאו אותו לשמוע בקול יצרו תחת אשר ישמע בקול המלך, והיינו ההעדר של יראת שמים, וממילא יהיה עליו מעתה לשים דגש על מורא שמים באופן ובמדריגה נעלית יותר.

מבואר בזה, כי מצב הרצינות של ימי חודש אלול, הגם שהוא דבר ראוי ונכון, כי באמת עבודת ה' וחובת האדם בעולמו אינו ענין של מה בכך, אמנם על האדם לזכור כי כל זה הוא רק תוצאה ותולדה מן יראת שמים, ואינו עבודה לעצמו, ואדרבה ע"י קבלת עול מלכות שמים באהבה וביראה, מתקרב האדם אל קונו, יתלהב לבבו בקרבו וישמח ויעלוז ויעבוד את הא-ל הטוב בשמחה ובטוב לבב על שזכה להתקרב אל ה'.

ובוודאי שיש במצוות תשובה עוד ענפים ופרטים הנצרכים לשלימות מצוות תשובה, כמו ווידי ובקשת מחילה וכו', אמנם כל אלו הינם פרטים המסתעפים ממנה וכמבואר עוד לקמן, אמנם יסוד הכל והתנאי ההכרחי הוא קבלת עול מלכות שמים מהיום ולהבא.

יתן ה' ונזכה כולנו לתשובה שלימה וגאולה קרובה במהרה בימינו. אמן.

לעילוי נשמות
הרה"ח מרדכי דוב
בן הרה"ח צבי הירש
ע"ה

לעילוי נשמות
אברהם בן אהרן
נפטר ז' ניסן תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמות
הרה"ח ר' שמואל ברוך
בן הרה"ח מרדכי הכהן הי"ו
נלב"ע ז' תשרי תשע"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמות
הרה"ח ר' מרדכי ליב בן
הרה"ח חיים דובער ז"ל
נלב"ע ז' ניסן תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה.

845-582-1705

להערות והקדשות ניתן
להתקשר למספר
845-582-1705-1-8

לתועלת הרבים הננו לפרסם מספר
HOTLINE שבו יש אפשרות לפתוח שאלות
לנושאים קשים חסורי הכנה לפני בעלי הסברה
מיוחדים, שרבים העידו על תועלת העצומה שראו
בקבלת תמונה ברורה ובהירה בלימוד התניא!

כל הדבר
הקשה יביאון...